

52 er der nu kun 11 tilbage — jeg har talt dem op — jeg kan have talt en fejl, men jeg tror det ikke. Saaledes er det gaaet ud over de 52, i Løbet af en halv Snes Aar ere de reducerede til under Fjerdedelen. Ganske vist er det ikke alene Vslgkredslovens Skyld, men jeg er sikker paa, at den i Forbindelse med hele den Fremgangsmaade, som det Parti med sit ret knebne Flertal anvendte, har hævet sig, saa de ere nu i høj Grad reducerede. (Berntsen: Hvor mange er der af de andre?) Af de 43, der stemte nej, er der for Øjeblikket 23 tilbage. Vi faa jo nok alle Vegne ny Fysiognomier efterhaanden, men der er dog en betydelig Forskel, thi der er dog noget over Halvdelen tilbage af dem, der stemte nej, men under Fjerdedelen af de andre. Der ligger dog en vis Antydning deri, at vi ere voksede i en bestemt Retning, og vi vide jo ogsaa, at det er gaaet saaledes. Nu vilde der efter min Mening have været god Udsigt til at komme til en grundlovmæssig forsvarlig Løsning, hvis det havde været saa, at Flertallet her i Salen vilde, som det ærede Medlem for Løvel sagde, blive der, hvor vi vare i 1894. Hvis de vilde gøre det, saa er der ikke Tvivl om, at de ny Medlemmer, der ere komne til, sikkert i nok saa rigt Maal vilde samle sig om den Tings Løsning paa den Maade, at den vilde være sikkert gennemførlig. Netop fordi Ordningen den Gang var saa lidet tilfredsstillende og fyldig, er det jo ret naturligt, at man i nogenlunde rette Tid igen begynder at tale om denne Sags Ordning. Det er jo rigtigt nok, som den ærede Konseilspræsident oplyste, at gennemføre vi en grundlovmæssig Fordeling af Valgkredsene, saa vilde Tallet for disse for Øjeblikket blive 153, det vil sige en Tilvækst af 39. Det synes Konseilspræsidenten vilde være grueligt, hvis vi skulde have 39 ny Kammerater her ind. Jeg synes nu ikke, det vilde være saa forfærdelig overraskende. Den Gang, vi fik Forandringen, var det kun 12 ny Medlemmer, der kom til, men de glæde ganske jævnt og roligt ind i Interiøret. Jeg synes ikke, at det voldte nogen særlig Vanskelighed, saa det vilde heller ikke forskrække mig, selv om vi fik 39 ny Medlemmer. Men alt det maa vi se bort fra, naar det er grundlovmæssigt, saa maa vi finde os deri.

Det er jo ganske vist, at de Dele af Befolkningen, som særlig ere stifmoderlig behandlede, er Bybefolkningen, og det er derfor ret naturligt, at Kravene i første Linie komme fra den, men jeg mener for

øvrigt ikke, at det netop behøver at være et Interessespørgsmaal, i den Henseende skulle vi alle være besjælede af den samme Retfærdighedsfølelse, saa enten det er vore egne eller andre Samfundsinteresser, der føle sig brøstholdne, skulle vi gerne stille os paa samme Maade. Vi have jo ellers netop det Løsen, og vor Regering har det, i alt Fald naar det ikke kniber, naar det ikke netop er om at gøre at konstatere, at den er stærk, nemlig den lige og almindelige Valgret. Der er jo den store Sag om den kommunale Valgret, som vi maa haabe maa blive en af de store Opgaver, som Regeringen har tilsagt sin Støtte og vil arbejde for. Men det er et Led i selvsamme Retning, som vi her tale om, her er det i Virkeligheden den politiske Valgret, som vi fordele ved Repræsentationsbestemmelserne i Valgloven, og det er der, vi i Øjeblikket staa med en saa stor Uretfærdighed, som det blev nævnt, at der skal 5 Landbrugsministre til at veje op mod det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det er jo dog et Forhold, som er saa skrigende unaturligt, at ingen vil kunne sige andet, end at der maa Retfærdigheden sætte sig i Bevægelse for at udjævne og forandre det, naar det er blevet i den Grad ulige. Fordelingen mellem Land og By maa ikke spille den afgørende Rolle ved Overvejelserne om denne Sags Løsning. Men i øvrigt: de, der af det Hensyn skulde ville modsætte sig Gennemførelsen af en grundlovmæssig Ordning, skulde dog nærmest være Landboerne. Jeg mener nu, at jeg er en lige saa god Landboer som det ærede Medlem for Løvel, rigelig, men det lader til, at vi i Øjeblikket se forskelligt paa dette Spørgsmaal alligevel, idet Retfærdigheden ikke presser saa stærkt paa for ham, men det gør den virkelig for mit Vedkommende. Naar vi se paa, hvorledes Tilstanden er og hvorledes den vil blive, saa er det saadan, at vor Landbobefolkning vil sikkert nok, saa længe vi og vore Børn og flere Generationer leve, beholde Hovedvægten i dette Ting, det er næsten umuligt andet, hvis man gennemfører den ny Valgkredsordning efter Grundlovens Bestemmelse. Jeg maa dog indskyde, at jeg er ganske enig med den ærede Konseilspræsident i, at med matematisk Nøjagtighed er det ikke nødvendigt at gøre denne Deling, det kan sikkert nok ske grundlovmæssigt nok i det hele uden at det er strengt matematisk, men det er jo utvivlsomt ikke Grundlovens Mening, at der skal være Kredse paa kun